

TARPTAUTINIAIS SUSITARIMAIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

JUNG TINIO KOMITETO, ĮSTEIGTO PAGAL EUROPOS BENDRIJOS BEI JOS VALSTYBIŲ NARIŲ
IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS SUSITARIMĄ DĖL LAISVO ASMENŲ JUDĖJIMO,
SPRENDIMAS Nr. 1/2012

2012 m. kovo 31 d.

kuriuo pakeičiamas to Susitarimo II priedas dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo

(2012/195/ES)

JUNG TINIS KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo ⁽¹⁾ (toliau – Susitarimas), ypač į jo 18 straipsnį,

kadangi:

- (1) Susitarimas buvo pasirašytas 1999 m. birželio 21 d. ir įsigaliojo 2002 m. birželio 1 d.;
- (2) Susitarimo II priedas dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo paskutinį kartą buvo iš dalies pakeistas ES ir Šveicarijos jungtinio komiteto sprendimu Nr. 1/2006 ⁽²⁾ ir turėtų būti dabar atnaujintas atsižvelgiant į naujus Europos Sąjungos teisės aktus, kurie nuo to laiko įsigaliojo, visų pirma į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ⁽³⁾ ir šiam reglamentui įgyvendinti priimtas priemonės;
- (3) Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 pakeitė 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ⁽⁴⁾;
- (4) siekiant aiškumo ir racionalumo Susitarimo II priedas ir to priedo protokolas turėtų būti sujungti į teisiškai priklausančią tekstą;

- (5) Susitarimo II priedas turėtų būti atnaujinamas atsižvelgiant į susijusių Europos Sąjungos teisės aktų raidą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo (toliau – Susitarimas) II priedas pakeičiamas šio sprendimo priedu.

2 straipsnis

Šis sprendimas parengtas anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, tekstas visomis šiomis kalbomis yra autentiškas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 31 d.

Jungtinio komiteto vardu

Pirmininkas

Mario GATTIKER

⁽¹⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 6.

⁽²⁾ OL L 270, 2006 9 29, p. 67.

⁽³⁾ OL L 166, 2004 4 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 149, 1971 7 5, p. 2.

PRIEDAS

„II PRIEDAS

SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ KOORDINAVIMAS

1 straipsnis

1. Dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo Susitariančiosios Šalys sutaria tarpusavyje taikyti Europos Sąjungos teisės aktus, į kuriuos daroma nuoroda šio priedo A skirsnyje su pakeitimais, padarytais tuo skirsniu, arba tokiems teisės aktams lygiavertes taisykles.

2. Šio priedo A skirsnyje nurodytuose teisės aktuose vartojama sąvoka „valstybė (-ės) narė (-ės)“, be valstybių, kurioms taikomi atitinkami Europos Sąjungos teisės aktai, papildomai taikoma ir Šveicarijai.

2 straipsnis

1. Taikant šio priedo nuostatas, Susitariančiosios Šalys deramai atsižvelgia į šio priedo B skirsnyje nurodytus Europos Sąjungos teisės aktus.

2. Taikant šio priedo nuostatas, Susitariančiosios Šalys atkreipia dėmesį į šio priedo C skirsnyje nurodytus Europos Sąjungos teisės aktus.

3 straipsnis

1. Specialiosios nuostatos dėl pereinamojo laikotarpio priemonių dėl tam tikrų ES valstybių narių piliečių, turinčių mažiau nei vienerius metus galiojantį leidimą gyventi Šveicarijoje, nedarbo draudimo, dėl Šveicarijos pašalpų savimi pasirūpinti negalintiems asmenims ir dėl išmokų pagal profesinių išmokų planus, susijusių su senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo pensijomis, nustatytos šio priedo protokole.

2. Protokolas yra neatskiriama šio priedo dalis.

A SKIRSNIS. NURODYTIEJI TEISĖS AKTAI

1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ⁽¹⁾ su pakeitimais, padarytais 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 988/2009, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir nustatančiu jo priedų turinį ⁽²⁾.

Taikant šį Susitarimą Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 suderinamas taip:

a) I priedo I skirsnis papildomas taip:

„Šveicarija

Kantonų teisės aktai dėl išankstinių išlaikymo išmokų remiantis Federalinio civilinio įstatymo 131 straipsnio 2 dalimi ir 293 straipsnio 2 dalimi.“;

b) I priedo II skirsnis papildomas taip:

„Šveicarija

Vaiko gimimo ir įvaikinimo pašalpos pagal atitinkamus kantonų teisės aktus remiantis Federalinio pašalpų vaikams išlaikyti įstatymo 3 straipsnio 2 dalimi.“;

c) II priedas papildomas taip:

„Vokietija ir Šveicarija

a) 1964 m. vasario 25 d. Konvencija dėl socialinės apsaugos su pakeitimais, padarytais 1975 m. rugsėjo 9 d. papildančia konvencija Nr. 1 ir 1989 m. kovo 2 d. papildančia konvencija Nr. 2:

i) Baigiamojo protokolo 9b punkto 1 dalies 1–4 pastraipos (taikytini teisės aktai ir Vokietijos Biuzingeno eksklavo gyventojų teisė į ligos išmokas natūra);

ii) Baigiamojo protokolo 9e punkto 1 dalies b punkto pirmas, antras ir ketvirtas sakiniai (galimybė naudotis savanorišku sveikatos draudimu Vokietijoje persikrausčius į Vokietiją).

⁽¹⁾ OL L 166, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 284, 2009 10 30, p. 43.

b) 1982 m. spalio 20 d. Konvencija dėl nedarbo draudimo su pakeitimais, padarytais 1992 m. gruodžio 22 d. papildomu protokolu:

- i) 8 straipsnio 5 dalis; Vokietija (Biuringeno rajonas) skiria sumą, atitinkančią kantonų įmoką pagal Šveicarijos teisę, darbuotojų, kuriems taikoma ši nuostata, užimtumo skatinimo priemonių faktinio taikymo kainai padengti.

Ispanija ir Šveicarija

1969 m. spalio 13 d. Konvencijos dėl socialinės apsaugos su pakeitimais, padarytais 1982 m. birželio 11 d. papildančia konvencija, Baigiamojo protokolo 17 punktas; asmenys, apdrausti pagal Ispanijos sistemą, remiantis šia nuostata yra atleidžiami nuo reikalavimo prisijungti prie Šveicarijos sveikatos draudimo sistemos.

Italija ir Šveicarija

1962 m. gruodžio 14 d. Konvencijos dėl socialinės apsaugos su pakeitimais, padarytais 1963 m. gruodžio 18 d. papildančia konvencija Nr. 1, 1969 m. liepos 4 d. papildančiu susitarimu, 1974 m. vasario 25 d. papildomu protokolu ir 1980 m. balandžio 2 d. papildančiu susitarimu Nr. 2, 9 straipsnio 1 dalis.“;

d) IV priedas papildomas taip:

„Šveicarija“;

e) VIII priedo 1 dalis papildoma taip:

„Šveicarija

Visi prašymai dėl senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo pensijų pagal pagrindinę sistemą (Federalinis senatvės ir maitintojo netekimo draudimo įstatymas ir Federalinis invalidumo draudimo įstatymas) ir senatvės pensijų pagal įstatymų nustatytus profesinių išmokų planus (Federalinis profesinių išmokų planų dėl senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo draudimo įstatymas).“;

f) VIII priedo 2 dalis papildoma taip:

„Šveicarija

Senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo pensijos pagal įstatymų nustatytus profesinių išmokų planus (Federalinis profesinių išmokų planų dėl senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo draudimo įstatymas).“;

g) IX priedo II dalis papildoma taip:

„Šveicarija

Maitintojo netekimo ir invalidumo pensijos pagal įstatymų nustatytus profesinių išmokų planus (Federalinis profesinių išmokų planų dėl senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo draudimo įstatymas).“;

h) X priedas papildomas taip:

„Šveicarija

1. Papildomos išmokos (1965 m. kovo 19 d. Federalinis papildomų išmokų įstatymas) ir panašios išmokos, numatytos pagal kantonų teisės aktus.
2. Pensijos, mokamos sunkios materialinės būklės atvejais, pagal invalidumo draudimą (1959 m. birželio 19 d. Federalinio invalidumo draudimo įstatymo su pakeitimais, padarytais 1994 m. spalio 7 d., 28 straipsnio 1 pastraipos a punktas).
3. Neįmokinės mišrios išmokos nedarbo atveju, kaip numatyta pagal kantonų teisės aktus.
4. Neįmokinės specialiosios invalidumo pensijos neigaliams asmenims (1959 m. birželio 19 d. Federalinio invalidumo draudimo įstatymo 39 straipsnis), kuriems prieš prarandant darbingumą nebuvo taikyti Šveicarijos teisės aktai dėl veiklos dirbant pagal darbo sutartį arba dirbant savarankiškai.“;

i) XI priedas papildomas taip:

„Šveicarija

1. Federalinio senatvės ir maitintojo netekimo draudimo įstatymo 2 straipsnis ir Federalinio invalidumo draudimo įstatymo 1 straipsnis, kurie reglamentuoja Šveicarijos piliečių, gyvenančių valstybėse, kurioms šis susitarimas netaikomas, savanorišką draudimą šiose draudimo srityse, taikomi asmenims, gyvenantiems ne Šveicarijos teritorijoje, kurie yra kitų valstybių, kurioms taikomas šis susitarimas, piliečiai, bei pabėgėliams ir asmenims be pilietybės, gyvenantiems šių valstybių teritorijoje, jeigu šie asmenys apsidraudžia pagal savanoriškojo draudimo sistemą ne vėliau kaip per metus nuo datos, kai po mažiausiai penkerių metų nepertraukiamo draudimo laikotarpio nustojo galioti jų senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo draudimas.

2. Jeigu po mažiausiai penkerių metų nepertraukiamo draudimo laikotarpio baigia galioti asmens Šveicarijos senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo draudimas, jis ir toliau turi teisę būti apdraustas, susitaręs su darbdaviu, jeigu dirba valstybėje, kurioje šis susitarimas netaikomas Šveicarijos darbdaviui, ir jeigu šis asmuo tuo tikslu pateikia prašymą per šešis mėnesius nuo datos, kai jo draudimas baigia galioti.
3. Privalomasis draudimas pagal Šveicarijos sveikatos draudimo sistemą ir galimos išimtys
 - a) Privalomąjį sveikatos draudimą reglamentuojančios Šveicarijos teisinės nuostatos taikomos šiems Šveicarijoje negyvenantiems asmenims:
 - i) asmenims, kuriems pagal Reglamento II antraštinę dalį taikytinos Šveicarijos teisinės nuostatos;
 - ii) asmenims, kurių išmokų išlaidas pagal Reglamento 24, 25 ir 26 straipsnius prisiima Šveicarija;
 - iii) asmenims, gaunantiems Šveicarijos nedarbo išmokas;
 - iv) i ir iii papunkčiuose nurodytų asmenų arba pagal darbo sutartį ar savarankiškai dirbančio Šveicarijoje gyvenančio asmens, kuris apdraustas pagal Šveicarijos sveikatos draudimo sistemą, šeimos nariams, išskyrus atvejus, kai šie šeimos nariai gyvena vienoje iš šių valstybių: Danijoje, Ispanijoje, Vengrijoje, Portugalijoje, Švedijoje arba Jungtinėje Karalystėje;
 - v) ii papunktyje nurodytų asmenų arba Šveicarijoje gyvenančio pensininko, kuris apdraustas pagal Šveicarijos sveikatos draudimo sistemą, šeimos nariams, išskyrus atvejus, kai šie šeimos nariai gyvena vienoje iš šių valstybių: Danijoje, Portugalijoje, Švedijoje arba Jungtinėje Karalystėje.

Šeimos nariais laikomi asmenys, apibrėžiami kaip šeimos nariai pagal gyvenamosios vietos valstybės teisės aktus.

- b) Pateikus prašymą, a punkte nurodyti asmenys gali būti atleidžiami nuo privalomojo draudimo, jeigu (ir kol) jie gyvena vienoje iš toliau nurodytų valstybių ir gali įrodyti, kad ligos atveju turi teisę į draudimą: Vokietijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Austrijoje ir – a punkto iv ir v papunkčiuose nurodyti asmenys – Suomijoje bei – a punkto ii papunktyje nurodyti asmenys – Portugalijoje.

Šis prašymas:

- aa) turi būti pateiktas per tris mėnesius nuo datos, kai įsigalioja įpareigojimas apsidrausti Šveicarijoje; jeigu pagrindais atvejais prašymas pateikiamas pasibaigus šiam terminui, atleidimas įsigalioja nuo įpareigojimo apsidrausti galiojimo pradžios;
- bb) taikomas visiems toje pačioje valstybėje gyvenantiems šeimos nariams.

4. Jeigu asmeniui, kuriam pagal Reglamento II antraštinę dalį taikomos Šveicarijos teisinės nuostatos, taikant 3 dalies b punktą sveikatos draudimo tikslais taikomos kitos valstybės, kuriai taikomas šis susitarimas, teisinės nuostatos, šių išmokų natūra dėl su darbu nesusijusių nelaimingų atsitikimų išlaidas po lygiai pasidalija Šveicarijos draudikas nuo nelaimingų atsitikimų darbe, su darbu nesusijusių nelaimingų atsitikimų ir profesinių ligų ir kompetentinga sveikatos draudimo institucija, jeigu turima teisė į abiejų įstaigų išmokas natūra. Šveicarijos draudikas nuo nelaimingų atsitikimų darbe, su darbu nesusijusių nelaimingų atsitikimų ir profesinių ligų apmoka visas išlaidas nelaimingų atsitikimų darbe, pakeliui į darbą ar profesinių ligų atveju, net jei turima teisė į sveikatos draudimo įstaigos išmokas gyvenamosios vietos šalyje.
5. Asmenims, kurie dirba, bet negyvena Šveicarijoje ir kurie pagal 3 punkto b papunktį turi įstatymų nustatytą draudimą savo gyvenamosios vietos valstybėje, taip pat jų šeimos nariams viešint Šveicarijoje taikomos Reglamento 19 straipsnio nuostatos.
6. Šveicarijoje taikant Reglamento 18, 19, 20 ir 27 straipsnius, kompetentingas draudikas apmoka visas išlaidas pagal pateiktas sąskaitas faktūras.
7. Tam, kad motinystės ar ligos atveju būtų sumažintas ar padidintas galimas dienos pašalpų draudimo rezervas, atsižvelgiama į dienos pašalpų draudimo laikotarpius, kurie baigiasi pagal kitos valstybės, kuriai taikomas šis susitarimas, draudimo sistemą, jeigu Šveicarijos draudikas, pasibaigus asmens draudimo galiojimui kitoje šalyje, per tris mėnesius apdraudžia tą asmenį.

8. Jeigu asmeniui, kuris dirbo Šveicarijoje pagal darbo sutartį ar savarankiškai ir užtikrino savo gyvybiškai svarbius poreikius, teko nutraukti veiklą dėl nelaimingo atsitikimo ar ligos ir jam nebetaikomi Šveicarijos teisės aktai dėl invalidumo draudimo, jis laikomas apdraustu tuo draudimu, kad jam galėtų būti taikomos reabilitacijos priemonės iki invalidumo pensijos mokėjimo ir per visą laikotarpį, kuriuo jam taikomos šios priemonės, jeigu jis nesiėmė naujos veiklos ne Šveicarijoje.“

2. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką ⁽¹⁾.

Taikant šį Susitarimą Reglamentas (EB) Nr. 987/2009 suderinamas taip:

1 priedas papildomas taip:

„2004 m. spalio 26 d. Šveicarijos ir Prancūzijos susitarimas, kuriuo nustatoma specialioji sveikatos priežiūros išmokų kompensavimo tvarka

2005 m. gruodžio 20 d. Šveicarijos ir Italijos susitarimas, kuriuo nustatoma specialioji sveikatos priežiūros išmokų kompensavimo tvarka“.

3. 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ⁽²⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 592/2008 ⁽³⁾, kaip taikoma tarp Šveicarijos ir valstybių narių prieš įsigaliojant šiam sprendimui, ir kai į jį daroma nuoroda reglamentuose (EB) Nr. 883/2004 ar (EB) Nr. 987/2009 arba kai nagrinėjami praityje buvę atvejai.
4. 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 574/72, nustatantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, įgyvendinimo tvarką ⁽⁴⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 120/2009 ⁽⁵⁾, kaip taikoma tarp Šveicarijos ir valstybių narių prieš įsigaliojant šiam sprendimui, ir kai į jį daroma nuoroda reglamentuose (EB) Nr. 883/2004 ar (EB) Nr. 987/2009 arba kai nagrinėjami praityje buvę atvejai.
5. 1998 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 98/49/EB dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų ir savarankiškai dirbančių asmenų, judančių Bendrijoje, teisių į papildomą pensiją išsaugojimo ⁽⁶⁾.

B SKIRSNIS. TEISĖS AKTAI, Į KURIUOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS DERAMAI ATSIŽVELGIA

1. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. A1 dėl dialogo ir taikinimo procedūros, susijusios su dokumentų galiojimu, taikytinų teisės aktų nustatymu ir išmokų skyrimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004, nustatymo ⁽⁷⁾.
2. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. A2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 12 straipsnio dėl teisės aktų taikymo komandiruo-tiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims, laikinai dirbantiems ne kompetentingoje šalyje, aiškinimo ⁽⁸⁾.
3. 2009 m. gruodžio 17 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. A3 dėl nenutrūkstamų komandiruočių laikotarpių sumavimo pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 ⁽⁹⁾.
4. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. E1 dėl pereinamojo laikotarpio, taikomo Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 4 straipsnyje nurodytam keitimuisi duomenimis elektroninėmis priemonėmis, praktinės tvarkos ⁽¹⁰⁾.
5. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. F1 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 68 straipsnio dėl pirmenybinių taisyklių, kai išmokos šeimai sutampa, aiškinimo ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 284, 2009 10 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 149, 1971 7 5, p. 2.

⁽³⁾ OL L 177, 2008 7 4, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 74, 1972 3 27, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 39, 2009 2 10, p. 29.

⁽⁶⁾ OL L 209, 1998 7 25, p. 46.

⁽⁷⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 5.

⁽⁹⁾ OL C 149, 2010 6 8, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 9.

⁽¹¹⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 11.

6. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. H1 dėl perėjimo nuo Tarybos reglamentų (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72 prie Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 tvarkos ir Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimų ir rekomendacijų taikymo ⁽¹⁾.
7. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. H2 dėl Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos Techninės duomenų tvarkymo komisijos veiklos metodų ir sudėties ⁽²⁾.
8. 2009 m. spalio 15 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. H3 dėl datos, į kurią turi būti atsižvelgiama nustatant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 90 straipsnyje nurodyto konvertavimo kursų ⁽³⁾.
9. 2009 m. gruodžio 22 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. H4 dėl Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos Audito valdybos sudėties ir darbo metodų ⁽⁴⁾.
10. 2010 m. kovo 18 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. H5 dėl bendradarbiavimo kovojant su sukčiavimu ir klaidomis, įgyvendinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 987/2009 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ⁽⁵⁾.
11. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. P1 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 50 straipsnio 4 dalies, 58 straipsnio ir 87 straipsnio 5 dalies dėl invalidumo, senatvės ir maitintojo netekimo išmokų aiškinimo ⁽⁶⁾.
12. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S1 dėl Europos sveikatos draudimo kortelės ⁽⁷⁾.
13. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S2 dėl Europos sveikatos draudimo kortelės techninių specifikacijų ⁽⁸⁾.
14. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S3, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 19 straipsnio 1 dalyje ir 27 straipsnio 1 dalyje ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 25 straipsnio A dalies 3 punkte numatytos išmokos ⁽⁹⁾.
15. 2009 m. spalio 2 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S4 dėl išlaidų kompensavimo tvarkos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 35 ir 41 straipsniams įgyvendinti ⁽¹⁰⁾.
16. 2009 m. spalio 2 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S5 dėl išmokų natūra sąvokos, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 883/2004 1 straipsnio va dalyje, taikomos ligos arba motinystės atveju, aiškinimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 17, 19, 20 ir 22 straipsnius, 24 straipsnio 1 dalį, 25 ir 26 straipsnius, 27 straipsnio 1, 3, 4 ir 5 dalis, 28 ir 34 straipsnius ir 36 straipsnio 1 ir 2 dalis ir dėl pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 62–64 straipsnius kompensuotinių sumų apskaičiavimo ⁽¹¹⁾.
17. 2009 m. gruodžio 22 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S6 dėl Reglamento (EB) Nr. 987/2009 24 straipsnyje nurodytos registracijos gyvenamosios vietos valstybėje narėje ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 64 straipsnio 4 dalyje numatyto sąrašo sudarymo ⁽¹²⁾.
18. 2009 m. gruodžio 22 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. S7 dėl perėjimo nuo reglamentų (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72 prie reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009 ir kompensavimo tvarkos taikymo ⁽¹³⁾.
19. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. U1 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 54 straipsnio 3 dalies dėl bedarbio išmokų padidinimo dėl išlaikomų šeimos narių ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 13.

⁽²⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 17.

⁽³⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 56.

⁽⁴⁾ OL C 107, 2010 4 27, p. 3.

⁽⁵⁾ OL C 149, 2010 6 8, p. 5.

⁽⁶⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 23.

⁽⁸⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 26.

⁽⁹⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 40.

⁽¹⁰⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 52.

⁽¹¹⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 54.

⁽¹²⁾ OL C 107, 2010 4 27, p. 6.

⁽¹³⁾ OL C 107, 2010 4 27, p. 8.

⁽¹⁴⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 42.

20. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. U2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 65 straipsnio 2 dalies dėl visiško bedarbių, išskyrus pasienio darbuotojus, kurie paskutinį kartą dirbdami pagal darbo sutartį ar savarankiškai gyveno valstybės narės, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, teritorijoje, teisės į bedarbio išmokas, taikymo srities ⁽¹⁾.
21. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos sprendimas Nr. U3 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 65 straipsnio 1 dalyje nurodytiems bedarbiams taikomos sąvokos „dalinis nedarbas“ aprėpties ⁽²⁾.

C SKIRSNIS. TEISĖS AKTAI, Į KURIUOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS ATKREIPIA DĖMESĮ

1. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos rekomendacija Nr. U1 dėl teisės aktų, taikomų bedarbiams asmenims, užsiimantiems profesine ar prekybine veikla ne visą darbo dieną valstybėje narėje, kuri nėra jų gyvenamosios vietos valstybė ⁽³⁾.
2. 2009 m. birželio 12 d. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos rekomendacija Nr. U2 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 64 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo bedarbiams asmenims, lydintiems savo situotinius ar partnerius, kurie vykdo profesinę ar prekybinę veiklą valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 43.

⁽²⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 45.

⁽³⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 49.

⁽⁴⁾ OL C 106, 2010 4 24, p. 51.

Susitarimo II Priedo

PROTOKOLAS

I. Nedarbo draudimas

Toliau išvardytos priemonės iki 2011 m. balandžio 30 d. taikomos darbuotojams, kurie yra Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos piliečiai, o iki 2016 m. gegužės 31 d. – darbuotojams, kurie yra Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos piliečiai.

1. Darbuotojų, turinčių leidimą gyventi šalyje, kurio galiojimas trumpesnis nei vieneri metai, nedarbo draudimui taikomos šios taisyklės:

1.1. Teisę į nedarbo išmoką, teikiamą pagal nedarbo draudimą teisės aktų nustatytais sąlygomis, turi tik darbuotojai, kurie Šveicarijoje sumokėjo įmokas už minimalų laikotarpį, reikalaujamą pagal Federalinį nedarbo draudimo ir nemokumo pašalpų įstatymą (pranc. *loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité* (LACI)) ⁽¹⁾, ir atitinka kitas sąlygas dėl tinkamumo gauti nedarbo išmoką.

1.2. Dalis įmokų, surinktų iš darbuotojų, kurių įmokų mokėjimo laikotarpis yra per trumpas teisei į nedarbo išmoką Šveicarijoje pagal 1.1 punktą įgyti, pagal 1.3 punktą grąžinama jų kilmės valstybėms, kad būtų prisidėta prie išlaidų išmokoms, skiriamoms šiems darbuotojams visiško nedarbo atveju; tuomet šie darbininkai neturi teisės į pašalpą visiško nedarbo Šveicarijoje atveju. Tačiau jie turi teisę į pašalpas dėl blogo oro ir tuo atveju, jeigu darbdavys tampa nemokus. Išmokas visiško nedarbo atveju moka kilmės valstybė, jeigu atitinkami darbuotojai užtikrina, kad jie gali dirbti. Į Šveicarijoje įgytus draudimo laikotarpius atsižvelgiama taip, tarsi jie buvo įgyti kilmės valstybėje.

1.3. Dalis įmokų, surinktų iš 1.2 punkte nurodytų darbuotojų, grąžinama kasmet, vadovaujantis šiomis nuostatomis:

- a) šių darbuotojų bendros įmokos apskaičiuojamos kiekvienai šaliai remiantis pagal darbo sutartis dirbančių darbuotojų skaičiumi kiekvienais metais ir kasmetinių įmokų, mokamų už kiekvieną darbuotoją (darbdavio ir darbuotojo įmokų), vidurkiu;
- b) taip apskaičiuotos sumos dalis, atitinkanti santykinę dalį, kurią sudaro nedarbo išmoka, apskaičiuota kaip visų 1.2 punkte nurodytų pašalpų procentinė dalis, grąžinama darbuotojų kilmės valstybėms; kitą dalį pasilieka Šveicarija kaip būsimų išmokų rezervą ⁽²⁾;
- c) Šveicarija kasmet pateikia pažymą, kurioje nurodo grąžintas įmokas. Kilmės valstybėms paprašius, ji nurodo apskaičiavimų pagrindus ir grąžintas sumas. Kilmės valstybės kiekvienais metais pateikia Šveicarijai 1.2 punkte nurodytos nedarbo išmokos gavėjų skaičių.

2. Jeigu valstybė narė, susijusi su šia tvarka, susiduria su sunkumais dėl susitarimų dėl įmokų grąžinimo galiojimo pabaigos arba Šveicarija susiduria su sunkumais dėl sumavimo susitarimų, bet kuri iš Susitariančiųjų Šalių gali perduoti tokį klausimą svarstyti Jungtiniam komitetui.

II. Pašalpos savimi pasirūpinti negalintiems asmenims

Pašalpos savimi pasirūpinti negalintiems asmenims, skiriamos pagal Šveicarijos 1959 m. birželio 19 d. Federalinį invalidumo draudimo įstatymą (pranc. LAI) ir pagal 1946 m. gruodžio 20 d. Federalinį senatvės ir maitintojo netekimo pensijų įstatymą (pranc. LAVS), su pakeitimais, padarytais 1999 m. spalio 8 d., suteikiamos tik tuo atveju, jeigu atitinkamas asmuo gyvena Šveicarijoje.

⁽¹⁾ Šiuo metu 12 mėnesių.

⁽²⁾ Grąžintos įmokos už darbininkus, kurie teise į nedarbo išmoką Šveicarijoje pasinaudos sumokėję įmokas bent už 12 mėnesių (per keletą gyvenimo šalyje laikotarpių) per dvejų metų laikotarpį.

III. Profesinių išmokų planai, susiję su senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo pensijomis

Neatsižvelgiant į Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 10 straipsnio 2 dalį, teisėta išmoka, nustatyta pagal 1993 m. gruodžio 17 d. Federalinį profesinių išmokų planų, susijusių su senatvės, maitintojo netekimo ir invalidumo pensijomis, laisvo judėjimo įstatymą (pranc. *Loi fédérale sur le libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité*), pateikus prašymą išmokama pagal darbo sutartį ar savarankiškai dirbančiam asmeniui, kuris ketina visam laikui išvykti iš Šveicarijos ir kuriam pagal Reglamento II antraštinę dalį nebebus taikomi Šveicarijos teisės aktai, jeigu toks asmuo išvyksta iš Šveicarijos per penkerius metus nuo šio susitarimo įsigaliojimo.“
